

Vores advarsler var velanbragte. Det viste sig at være at gennemføre noget hen over hovederne på de mennesker, der til daglig skulle administrere det. Man påberåbte sig, at det var en forenkling. Det var ikke nogen forenkling. Jeg har ikke mødt nogen kommunalmand, nogen borgmester, nogen kommunaldirektør under hele forløbet, som har ment, at det her var en forenkling.

Så har jeg også lyst til at sige, at det vel ikke er forbudt eller forkert at rose professionelt og dygtigt ledede kommuner. Og det er vel heller ikke forkert eller forbudt at være kritisk over for dårligt ledede og dårligt planlæggende kommuner.

For at glæde hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen skal jeg gerne sige, at naturligvis kan man ikke sådan med en flot håndbevægelse henføre alle Københavns Kommunes problemer til den borgerrepræsentation, der på det ene eller det andet eller det tredje tidspunkt har sidet der. Selvfølgelig kan man ikke det. Men det må da være rigtigt at understrege, at når man lægger så meget vægt på det sociale område, er det da for enhver, der har beskæftiget sig med kommunalpolitik, vigtigt at få slået fast, at erhvervs politik, boligpolitik og socialpolitik hører uløseligt sammen.

Når Københavns Kommune har store sociale problemer, er det, fordi det er landets hovedstad, og det er, fordi den magnet, der ligger i at være hovedstad, naturligvis giver sociale problemer. Jeg påstår, at det sandelig også er, fordi den politiske ledelses kombination af erhvervs politik, boligpolitik og socialpolitik på afgørende tidspunkter har svigtet.

Hovedstadens anliggende er et fællesanliggende. Det Konservative Folkeparti påtager sig sin del af fællesansvaret for hovedstaden, og det står i den så meget omtalte betænkning klart og tydeligt beskrevet. Men det står også beskrevet, at skal staten ind med millioner af kroner, og det vil vi ikke afvise at staten skal, så skal det være en hjælp til selvhjælp, så skal der ydes en bedre indsats på det erhvervspolitiske og det boligpolitiske område i Københavns Kommune. Og én gang til – skal jeg være fair – skal jeg også gerne sige, at det er der jo også i den seneste tid taget initiativer til. Og initiativer f.eks. på det boligpolitiske område virker jo ikke den dag, de er taget.

Så har jeg lyst til at sige om ændringsforslagene – og det er særligt til hr. Stavad, men det er selvfølgelig også til ministeren, for det er mini-

sterens ændringsforslag – at jeg forstod hr. Stavads pointe på den måde, at nu var øjeblikket inde for oppositionen til at vise noget konstruktivt, og det konstruktive skulle bestå i – det skulle være den eneste konstruktive gerning under hele forløbet, sådan måtte jeg opfatte det – at vi nu til sidst uden overhovedet at have haft indflydelse på foretagendet skulle stemme for to af ministeren stillede ændringsforslag, som ganske rigtigt bevæger tingene i den retning, som vi har peget på. Vi stemmer ikke for ændringsforslagene, vi stemmer imod ændringsforslagene, og vi stemmer imod loven, og det gør vi, fordi vi ikke har fået nogen form for indflydelse på noget tidspunkt.

Må jeg så sige til sidst, at der kunne brede sig den opfattelse, at Venstreledede kommuner og konservativt ledede kommuner ikke har, ikke beskæftiger sig med og ikke tager hånd om sociale problemer. Det vil jeg gerne afvise. Jeg vil føre det tilbage til den bemærkning, jeg gjorde før, nemlig at jeg tror, at der i borgerligt ledede kommuner er en større forståelse for, at boligpolitik, erhvervs politik og socialpolitik hænger sammen. Men at beskyldte borgerligt ledede kommuner for, at de ikke tager hånd om de sociale problemer, der er i deres område, mener jeg er proportionsforvrængning, og jeg mener faktisk, at det er urimeligt at gøre det.

Der er ganske rigtigt kommuner, der har et langt bedre skattegrundlag end andre kommuner. Det hænger sammen med mange ting. Det hænger bl.a. sammen med, at man forudseende og målrettet har ført en boligpolitik og en erhvervs politik, der har givet et godt skattegrundlag, og det er altså ikke strafbart.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Nu gentager også hr. Torben Rechendorff en beklagelse – man kunne måske endda fristes til at kalde det et angreb på regeringen – over, at dette lovforslag, forinden det blev fremsat, ikke har været forhandlet med de kommunale organisationer, med Amtsrådsforeningen i Danmark og med Kommunernes Landsforening. Det er der jo i og for sig en ganske god grund til at det ikke har været.

Det er nemlig sådan, at de kommunale organisationer har tilkendegivet den opfattelse, at de ikke udtaler sig om udlignings spørgsmål, der omfordeler penge kommunerne og amtskommunerne imellem. Og der er selvfølgelig en god grund til, at de har den opfattelse, nemlig den,